

ارزیابی طراحی کیفیت فرآگیر در شرکتهای متواتر: نتیجه تحقیق

دکتر منوچهر انصاری
عضو هیئت علمی دانشکده مدیریت
دانشگاه تهران

واژه‌های کلیدی:

کیفیت، مدیریت کیفیت فرآگیر، مدیریت، نورمه‌ای ایزو ۹۰۰۰، گواهینامه، ارزیابی،
شرکتهای متواتر اتومبیل و الکترونیک - الکترونیک.

چکیده مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، تحلیل تحول مفهوم کیفیت فرآگیر، در شرکتهای متواتر
اتومبیل و الکترونیک - الکترونیک در منطقه شمال غربی فرانسه می‌باشد. در این مقاله،
کلیه اطلاعات حاصل از تحقیق و روش شناسی کاربردی، شرح داده می‌شوند. به علاوه،
طبق روش شناسی این تحقیق، دلایل انتخاب بخش‌های موردنظر، تنظیم پرسشنامه، مدل

برگرفته از جایزه کیفیت اروپا و همچنین نتایج حاصله، تفسیر و تبیین می‌شوند. در واقع، مدیران مؤسسه‌ات فوق بودند که ما را در تفسیر ارزیابی این مطالعه کیفی، باری دادند.

مقدمه:

تحولات شرکتهاي متّوسط در طول سالهای اخیر، منبع از هماهنگی و همکاری مؤثری در فعالیت واحدهای مختلفی بوده که «کیفیت فراگیر» در آنها پیاده شده است. امروزه، فشار رقابت ایجاب می‌کند که شرکتها به تعیین دقیق محدوده فعالیتهای خود، کاهش زمان لازم برای عرضه محصولات به بازار و بالاخره تلاش برای کنترل مدیریت ریسک، خدمات، کیفیت و هزینه‌ها در سطحی جهانی پردازند.

در واقع، فشار رقابت جهانی، شرکتهاي متّوسط را در جریان رقابتی برای پیشرفت بیشتر (که قبلًا به صورت سنتی توّسط بازار، برگشت سرمایه، رضایت مشتری و ارزیابی کیفیت تعیین شده بود) قرارداد و در نتیجه، به تحقیق مجدد در زمینه روش ارزیابی نتایج کیفیت فراگیر پرداختند.

اما برای توسعه این روش، می‌بایست مفهوم کیفیت فراگیر را در مدیریت شرکتهاي متّوسط گسترش داد. در طول دهه هشتاد، در بین روشهای بکار برده شده، «حلقه‌های کیفیت» اوّلین ابزاری بودند که مورد استفاده زیادی قرار گرفتند. امروزه، جنبش کیفیت و نورمه‌ای ایزو ۹۰۰۰ با بکار بردن نورمه‌ای جدید کاری، سعی دارند به کلیه انتظارات، پاسخگو باشند. بتایرین، تداوم شرکت، همانقدر که به تحولات ساختار سازماندهی بستگی دارد، به عملکرد مدیریت در زمینه تحقیق برای بهبود مستمر تولید نیز مربوط می‌شود. اجرای برنامه کیفیت در روند نوآوری، با تکنیکهای نوین و روشهای جدید مدیریت، ممکن می‌شود. این مسئله، مستلزم تعیین مجدد مسئولیت‌ها، برخورداری از صلاحیت کاری، همچنین تغییر روش کار و طرز تفکر کلیه اعضای سازمان است (Bonnet, 1994).

طبق این نگارش، پژوهش در زمینه مدل‌های تلویحی مدیریت شرکتهاي متّوسط که با روشهای نورمالیزاسیون (ایزو ۹۰۰۰ - ایزو ۱۴۰۰۰)، مدیریت کیفیت فراگیر و بخصوص

جایزه‌های مختلف کیفیت همراه می‌باشد، قابل توجه است. به علاوه، دلایل متعددی حاکی از تصمیم‌گیری در جهت جذب این سه مفهوم، در ارزش‌های فرهنگی مؤسسه‌های استند (IGALEMENT 1992) است. در نتیجه، پژوهش حاضر، ارائه اطلاعاتی در باب تحول و ضرورت کاربرد یک روش کیفیت فراگیر، به مدیران شرکتهای متوسط می‌باشد. در این راستا، اجرای روش کیفیت (به واسطه گواهینامه ایزو ۹۰۰۰) در روند اداری شرکتهای مزبور، نتایج مثبتی دارد: نحوه پرداخت حقوق، پی‌گیری کارهای اداری بر اساس مستندات، آموزش سالانه و یا کسب اطلاعات عمومی در داخل شرکت دارای گواهینامه ایزو ۹۰۰۰، در تعیین نحوه سازماندهی، کل سیستم مدیریت، فرآیندها و رفتار پرسنل در حین کار، دخیل است. بر مبنای این عوامل، سعی خواهیم کرد نتایج تحقیقاتمان را با تأکید روی مدیریت کیفیت فراگیر در شرکتهای متوسط مطرح کیم.

۱- طرح مسئله

طرح مسئله، شامل تیم تأثیرات مفهوم کیفیت در شرکتهای متوسط و این مسئله می‌باشد که بر چه مبنا و چه شرایطی، مسئولین شرکتها به عنوان مدیرعامل، ابزارهای کیفیت را بکار می‌برند. زیرا، در واقع، مدیران این شرکتها بودند که با توجه به هدف موردنظر (یعنی اجرای آزمونی به منظور ارزیابی روش کیفیت) ما را در تفسیر پژوهش یاری دادند. به علاوه، به واسطه این عناصر بود که اجرای شناخت بهتر شرایط، مشکلات و محدودیتهای توسعه روش کیفیت در جهت بهبود مستمر در بطن شرکتهای متوسط منطقه‌ای، روش جمع آوری و آنالیز داده‌ها، فراهم شد. دو محور عمده، پایه این تحقیق را تشکیل می‌دهند:

اصول عمدۀ تحقیق

نخست آن که در چه مورد، مدیریت کیفیت، یکارگیری روش‌های جدید را ممکن می‌سازد و روش‌های فوق چه نتایجی روی سازماندهی مؤسسه‌های دارند؟
 دوّم آن که چگونه استراتژی و اهداف کیفیت، توسط مدیران مؤسسه‌های در شرکتهای متوسط اشاعه می‌یابند؟ آیا این استراتژی و اهداف در برنامه عمل، نقصان پیدا می‌کنند؟ آیا نتایج این عمل، قابل ارزیابی هستند؟

پاسخ به این سؤالات، مسئولین شرکتها را به تعمیق شناخت روشهای سازماندهی ممکن و نیز درک روند تحول مفهوم کیفیت اجرایی، قادر می‌سازد. بنابراین، ما این پاسخها را به صورت علمی، در شرکتهای متوسط به تأیید رسانده‌ایم. اما دلیل انتخاب شرکتهای متوسط چه بود؟

امروزه، شرکتهای متوسط جایگاه قابل توجهی را در بافت صنعتی سه قدرت عمدۀ صنعتی (اتحادیه اروپا، ایالات متحده آمریکا و ژاپن) به خود اختصاص می‌دهند. با این وجود، اهمیّت شرکتهای فوق از کشوری به کشور دیگر، تفاوت دارد. در حقیقت، اهمیّت آنها به تاریخچه اقتصادی و صنعتی هر یک از این کشورها که با یکدیگر در رقابت هستند، مربوط می‌شود. بنابراین، حضور گسترده شرکتهای متوسط، توانایی در پویایی اقتصادی یک کشور به نظر می‌رسد. این مسئله، به ارتباطات شرکتهای بزرگ و متوسط، بستگی دارد. با وجود عدم هماهنگی در توصیف شرکتهای متوسط که مقایسه آنها را هم مشکل می‌سازد، این تعاریف، در شرکتهای مربوط به بخش اتومبیل و شرکتهای الکتریک-الکترونیک، از اعتباری جهانی برخوردارند. مدت مديدة است که این شرکتها، به تنها یا با همکاری سایر شرکتهای بزرگ ملی یا اروپایی، قطعات و ابزارهای پیشرفته‌ای طراحی می‌کنند (ESPOSITO et RAFFA, 1992). در واقع، شرکتهای مذکور، نقش عمدۀ‌ای در توسعه مؤسسات و ایجاد نوآوری در بافت صنعتی، ایفا می‌کنند. شرکتهای متوسط در زمینه انعطاف‌پذیری، تطابق یا خلاقیت، حائز امتیازاتی هستند که با شرکتهای بزرگ در رقابت می‌باشند. تحقیقات متعدد ثابت کرده که در شرایط بحرانی، شرکتهای متوسط، مقاومتر و توانانter از شرکتهای بزرگ هستند. به هر جهت، فعالیّت شرکتهای بزرگ در ایجاد شغل، به نسبت شرکتهای متوسط، کمتر می‌باشد. به علاوه، انتخاب این بخشها، به چند دلیل، مهم به نظر می‌رسد.

ویژگیهای بخش‌های موردنظر

اولاً، بخش‌های اتومبیل و الکتریک-الکترونیک، بخش‌هایی از صنعت هستند که مجموعه‌ای از تکنولوژی فراهم شده برای کابردهای دیگر را بکار می‌گیرند.

دوماً، این مؤسسه‌ات با نورم‌های کیفیت و استاندارد مطابق با خواسته‌های شرکت مادر، عمل می‌کنند.

سوماً، مدت مدیدی است که روابط شرکتها بزرگ و متوسط به منظور تضمین کیفیت برتر در تولید تعیین شده.

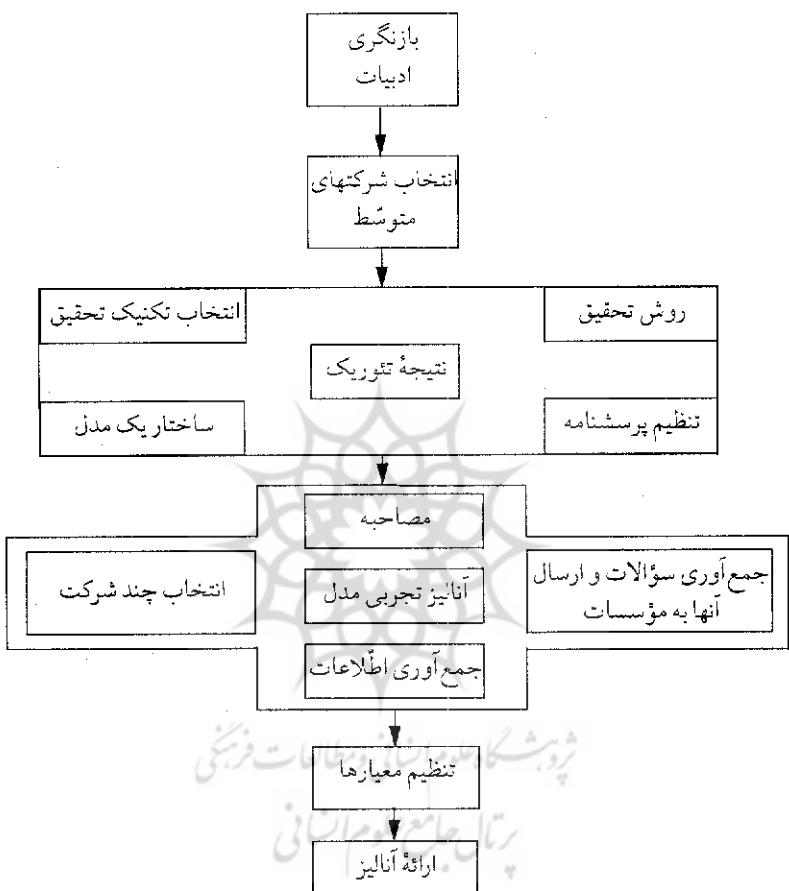
طبق این نگرش، انعطاف‌پذیری ساختار شرکتها متوسط، سرعت تصمیم‌گیری آنان، توانایی در ابتکارات کاربردی و اولویت استراتژیکی ای که به روش کیفیت فراگیر می‌دهد، شرایط مساعدی را برای پیشرفت این قبیل شرکتها فراهم می‌کنند.

۱-۱- متدلوزی تحقیق

در این پژوهش، چند هدف مشخص شده و امکان شناخت روند اجرای روش کیفیت و توسعه آن را در شرکتها متوسط می‌دهد (تصویر ۱).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

تصویر ۱: چارچوب تحقیق

با توجه به تصویر فوق، ابتدا پژوهشی در ده شرکت متوسط دارای گواهینامه ایزو ۹۰۰۰، انجام شد. پژوهش مذکور، امکان طرح چند فرضیه را برای تهیه یک مدل داد. مدل موردنظر، به ویژه از ساختار مدل بنیاد اروپایی، اقتباس شده بود؛ یعنی مدلی که در حال حاضر در اروپا حاکم است. آنالیز مدل فوق، امکان بدست آوردن شاخص مهم سیستم جایزه کیفیت اروپا را که قابلیت ارزیابی کیفیت را در شرکتهای متوسط دارد و نیز

شناخت ابزار کیفیت فرآگیر را به واسطه مدیریت، میسر ساخت. این مدل، تصویری دقیق از وضعیت سازماندهی یک شرکت را ارائه می‌دهد. به طور معمول، این تصویر در حد امتیازات بدست آمده و محدوده‌هایی ظهر می‌یابد که باید بهبود یابند. اگر عملیات در سطح نتایج، مورد استفاده قرار نگیرند، هیچ تغییری در سازماندهی و فرآیند تولید، ایجاد نمی‌شود. با چنین توجهی، شرکت خواهد توانست به خود ارزیابی پیشرفته‌ایش پردازد (EFQM, 1996). در نتیجه، اهداف خاص این پژوهش، ما را به تعیین و تدوین گه معیار در مدلی که اجرا کردیم، رهنمون ساختند (تصویر ۲).

تصویر ۲: مدل طراحی کیفیت و معیارهای مربوط به آن

۹- نقش مستولین امتیاز (٪/٪)	۴- فرآیندها ۱۴۰ امتیاز (٪/٪)	۸- ابزارهای مدیریت کیفیت فرآگیر امتیاز (٪/٪)	۱- رهبری یا مدیریت ۱۰۰ امتیاز (٪/٪)	۷- مدیریت استناد و مدارک امتیاز (٪/٪)
	۵- رضایت مشتری ۲۰۰ امتیاز (٪/٪)		۲- سیاست و استراتژی ۸۰ امتیاز (٪/٪)	
	۶- رضایت پرسنل ۹۰ امتیاز (٪/٪)		۳- مدیریت منابع انسانی ۹۰ امتیاز (٪/٪)	

این معیارها، مرجعی برای ارزیابی روشی هستند که سازمانها می‌توانند در زمینه اصول TQM و پیشرفت کامل آن، در جهت تفوق بکار ببرند. برای پاسخگویی به اهداف و معیارهای معین در محدوده این پژوهش، آنالیز تجربی این مدل را به قرار زیر انجام دادیم.

۱-۲- آنالیز تجربی مدل

جمع آوری داده‌ها، بر مبنای مدل تجربی صورت گرفت و داده‌های مربوط به روش کیفیت فرآگیر، طی مصاحبه با چندین کارشناس کیفیت، جمع آوری شدند. در این مصاحبه‌ها، دو هدف مدنظر بود: از یک سو، مقایسه متغیرهای نظری تعیین شده از پرسشنامه‌های کیفیت فرآگیر و از سوی دیگر، تعیین برخی متغیرهای نامعلوم. مصاحبه با

مسئولین شرکتهای متواتر یا مسئولین کیفیت، به منظور رسمیت و اعتبار بخشدیدن به این مدل، باکترل صحّت متغیرها، صورت گرفت. جمع آوری داده‌ها، از ماه مارس ۱۹۹۶ تا زانویه ۱۹۹۷ اجرا شد. برای انتخاب نمونه‌های دقیق (شرکتهای مورد نظر)، معیارهای تشریحی ذیل مذکور بودند:

- * شرکتهایی که بین بیست تا پانصد نفر پرسنل دارند و برای سهولت کار، انتخاب، به شرکتهای متواتر واقع در منطقه شمالی غربی فرانسه محدود می‌شوند؛
- * شرکتهای دارای گواهینامه ایزو ۹۰۰۰ و یا شرکتهایی که در شُرُف گرفتن آن هستند. ما این معیارها را برای اطمینان از این مسئله برگزیدیم که سازمان از سرویس کیفیت (کاربرد نورمه‌ای ایزو ۹۰۰۰) یا یک روش کیفیت فرآگیر برخوردار است. طبق نتایج حاصله، شرکتهای منتخب، به صورتی کلاسیک، حول نگرش کیفیت فرآگیر سازماندهی شده‌اند؛ از ۱۸۰ پرسشنامه، ۴۱ مورد آن تکمیل و به ما بازگردانده شدند و این امر بیانگر ۲۳٪ پاسخ از بین کل پرسشنامه‌های ارسالی می‌باشد. بنابراین، این مسئله برای کل نمونه‌ها قابل پذیرش است. تقسیم‌بندی شرکتها و تعداد پاسخهای دریافتی توسعه دپارتمان در جدول ۱، به صورت زیر نمایش داده می‌شود.

جدول ۱: تقسیم‌بندی شرکتهای مصاحبه شده و تعداد پاسخهای دریافتی توسعه دپارتمان

تعداد پاسخهای دریافتی			تعداد شرکتهایی که با آنها تماس گرفته شده				دپارتمان
فراآنی تجمیعی	الکترونیک و الکتریک	فراآنی تجمیعی	اتومبیل	بخش الکترونیک والکترونیک	بخش اتومبیل		
۱۰	۱۰	۸	۸	۳۰	۳۵	سن ماریتیم	
۱۴	۴	۱۲	۴	۲۰	۲۲	اور	
۱۷	۳	۱۷	۵	۱۷	۱۹	کالواردنس	
۱۸	۱	۲۰	۳	۷	۱۲	مانش	
۱۹	۱	۲۲	۲	۶	۱۲	ارن	
	۱۹		۲۲	۸۰	۱۰۰	جمع کل	

۲- نتایج توصیفی پیشرفت روش کیفیت

مفهوم «کیفیت»، همواره در شرکتها موجود بوده و امکان شناخت پیشرفت وسیعی را در طول ۱۵ ساله اخیر داده است. امروزه، توسعه و پیچیدگی روزافزون رقابت در بازار، تحول اساسی‌ای را در متداولوثری بکار گرفته فعلی که اصول تکنیکی و همچین تمام جوانب طراحی و تولید محصولات را در بر می‌گیرد، ایجاد می‌کند.

برای پاسخگویی به این ضرورت، اکثر شرکتها متوسط، تلاششان را در امر تحقیق، با تلاش شرکتهای بزرگ ادغام کردند و نگرش جدید توسعه کیفیت (قرارداد پیشرفت منطقه‌ای) را برای توسعه همکاری، اجرا نمودند. به علاوه، جایزه ملی کیفیت منطقه‌ای را به منظور معرفی توفیق فعالیتهای اجرایی در منطقه، احیا کردند و گسترش دادند. هدف، پیشرفت کیفیت در شرکتهای منطقه‌ای از طریق ایجاد انگیزش در کلیه متولیان اقتصادی می‌باشد. در حقیقت، روش کیفیت، تمام سازمانها، کلیه بخشها، شرکتهای پیمانکار، تأمین‌کننده‌ها و همچنین شرکتهای خدماتی، سروساهای دولتی و اداری را شامل می‌شود؛ چرا که امروزه این بخشها هم برای رضایت مصرف‌کنندگان و کنترل هزینه‌ها، با رقابت‌های جدیدی مواجه هستند. بنابراین، اجرای متداولوثری این مفهوم (روش کیفیت) توسط عموم، خواسته شد و به این ترتیب، برای شرکتهای رقیب در جایزه کیفیت، مرجع گردید. طبق این نگرش، ما به آنالیز این مسئله خواهیم پرداخت که چگونه کیفیت فرآگیر برای مطالعه اهداف و نتایج تعیین شده این مفهوم، هم در نظام ادبیات و هم در شرکتها بکار گرفته شدند.

۱- ارزش تعیین شده برای مفهوم کیفیت در نظام ادبیات مدیریت

رسالت اصلی مفهوم کیفیت در یک شرکت، تضمین حصول اهداف مشخص و نیز ایجاد دینامیکی در جهت بهبود می‌باشد که به «برتری» منتهی می‌شود. در این زمینه، تحقیقات و پژوهش‌هایی برای مدرن‌سازی تکنیکهای متداولوثری، در جریان هستند. بنابراین، مدیریت کیفیت به عنوان روش جدید سازماندهی شرکتها ظهرور می‌یابد و

می‌تواند در ادامه تئوریهای مدیریت ثبت شود. این مدیریت، بهبود پیشرفت کلی شرکتهای متوجه، پیگیری روشها و جستجوی بی‌وقفه «بهبود مستمر» را مدنظر دارد. در نتیجه، نظام ادبیات مدیریت، روشها و تعاریف متعددی را در مورد کیفیت مطرح می‌کند.

پیشرفت مفهوم کیفیت فراگیر با شخصیت‌های برجسته‌ای نظیر JURAN، DEMING، FEIGENBAUM، ISHIKAWA، CROSBY، DRUCKER P. MC GREGOR یا همچنین مذکور، مرهون متخصصین مدیریت مانند GELINIER (1993) مفهوم مذکور، ساخته شده‌اند. این روشها، در وزارت‌خانه‌ها و سازمانهای دولتی و خصوصی به رسمیت شناخته شده‌اند. به موازات آن، روش‌های فوق در اتاق بازرگانی، کارخانه‌ها، مؤسسات که مسئول پیشبرد کیفیت و تشویق شرکتهای دارای گواهینامه ایزو ۹۰۰۰ بودند هم ظهر یافته‌اند (NEUVILLE, 1996).

تحقیق عملی در محدوده کیفیت ثابت می‌کند که مفهوم کیفیت، مجموعه وسیعی از سوزه‌ها و نگرشها را در بر می‌گیرد. GELINIER (1993) مفهوم فوق را به عنوان روش علمی‌ای توصیف کرده که به طور مستقیم، جنبهٔ تکنیک اقتصادی و جنبهٔ انسانی را با آموزش و دینامیک گروه ترکیب می‌کند؛ یعنی عامل انگیزش بخشی برای انسانهایی است که بهبود سیستم مدیریت را برای رقابت بیشتر ممکن می‌سازند.

MARTIN (1992) و RAFFA (1992) کیفیت را به عنوان ابزار جدیدی تعریف کرده‌اند که متولیان اقتصادی را برای جستجو در فرآیند تحوّل عمده عملکرد داخلی و روابط بیرونی شرکتها بر می‌انگیزد. برای شرکتهای متوجه و متعدد به عنوان تأمین کننده برای شرکتهای بزرگ، اجرای سیاست تضمین کیفیت، معیارهای انتخاب و ارزیابی بازدهی پیمانکاران را تغییر داده و «تشویق» وسیله‌ای برای تداوم و ادامه حیات مؤسسات گشته است (BELLEY, BILLETTE, 1995).

جالب آن که نگرش کیفیت بکار برده شده در همهٔ شرکتها، شرکتهای متوجه را به تغییر سازماندهی‌شان رهنماین ساخت و این سازماندهی‌ها هم به نوبهٔ خود، تغییر و

تحوّلات اساسی‌ای را در روش‌های کاری و طراحی ابزار تولید در جهت بهبود بیشتر آنها، به دنبال داشتند. این مسئله، برای مساعد کردن و بهبود هماهنگی با تغییرات کیفی، امری مطلوب بود (BONNET, 1994).

در چنین شرایطی، مفهوم کیفیت به عنوان سازوکار مناسبی برای حفظ و بهبود رقابت شرکتها که در عین حال از رقابت، حمایت می‌کند، ظهرور می‌یابد. شرکتها متوسط باید اهداف والای کیفیت را در مورد توسعه محصولات جدید و عرضه آنها به بازار مشخص کنند. این امر، کنترل تغییرات سازماندهی و تکنولوژیکی و نیز توانایی در نوآوری را ایجاد می‌کند (LEFEBVRE, BOURGAULT, 1994). بنابراین، تداوم شرکت، مرتبط با مجموعه‌ای از تحوّلات ساختار سازماندهی و نیز عملکرد مدیریت در مطالعه بهبود مستمر تولید به نظر می‌رسد. تحوّلات مزبور، مراحل مختلف کیفیت را که از تغییرات روش تکنیکی تجاوز می‌کنند، به همراه دارند (BONNET, 1994).

۲-۲- ارزش‌های تعیین شده مفهوم کیفیت در شرکتها متوسط

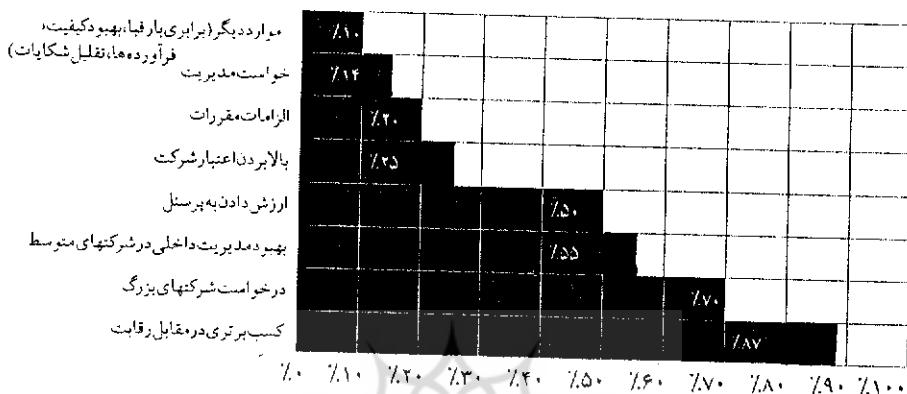
بازنگری نظام ادبیات مدیریت، اجرای مدل توصیف کننده روش کیفیت فرآگیر را ممکن می‌سازد و همچنین متغیرهای توصیفی متعددی مشخص شده‌اند. با متغیرهای فوق و با ترکیب چندین متغیر طبق پاسخهای داده شده به پرسشنامه‌ها، ما به هر یک از قسمتهای معیارها، امتیازی نسبت دادیم. به علاوه، ما توانستیم توسط برگه جامع (ستنتر)، امتیازات نسبت داده شده به معیارها را برای کسب یک امتیاز کلی، ترکیب کنیم. امتیاز حاصله ۵۴۱ می‌باشد، نتیجه‌ای که در مقایسه با ضرورتهای جایزه کیفیت اروپا رضایت‌بخش است (جدول ۲).

جدول ۲: محاسبه کل

معیارها	امتیاز نسبت داده شده	امتیاز نسبت داده شده	فاکتور	ارزش نسبت داده شده
رهبری	۵۴	۱		۵۴
بکارگیری استراتژی و سیاست	۴۰	۰/۸		۵۰
مدیریت پرسنل	۵۵	۰/۹		۶۱
فرآیند	۷۷	۱/۴		۵۵
رضایت مشتری	۱۱۰	۲		۵۵
رضایت پرسنل	۴۸	۰/۹		۵۳
مدیریت اسناد و مدارک	۶۴	۰/۹		۷۱
ابزار مدیریت کیفیت فرآگیر	۶۷	۱/۴		۴۸
نقش مستولین دولتی	۲۶	۰/۷		۳۷
مجموع امتیازات نسبت داده شده	۵۴۱	۱۰		

در این نوع ارزیابی مدل مدیریت، شرکتها در جستجوی موقعیتهای جدیدی برای بهبود و هدایت بهتر فرآیند پیشرفت مستمر هستند. در این راستا، شرکتها یک منشأ جدید انگیزش برای روش‌های کاری می‌یابند. بر عکس، به نظر نمی‌رسد که فشار مشتریان، رقابت‌ها یا هر مرجع رسمی، دلیل مطلق و ضروری گسترش این عملیات باشد. بنابراین، این روش در تکنیکهای خاص مدیریتی ثبت می‌شود. در برخی موارد، این تکنیکها برای هماهنگی بهتر استراتژی شرکتها متناسب هستند. فرآیند «خود ارزیابی»، به عنوان یکی از ابزارهای کلیدی تحقق این استراتژی محسوب می‌شود. بنابراین، انگیزه‌هایی که شرکتها موردنظر را به معمول کردن روش کیفیت رهنمای ساختند، به ترتیب اهمیت در تصویر ۳ مشخص شده‌اند.

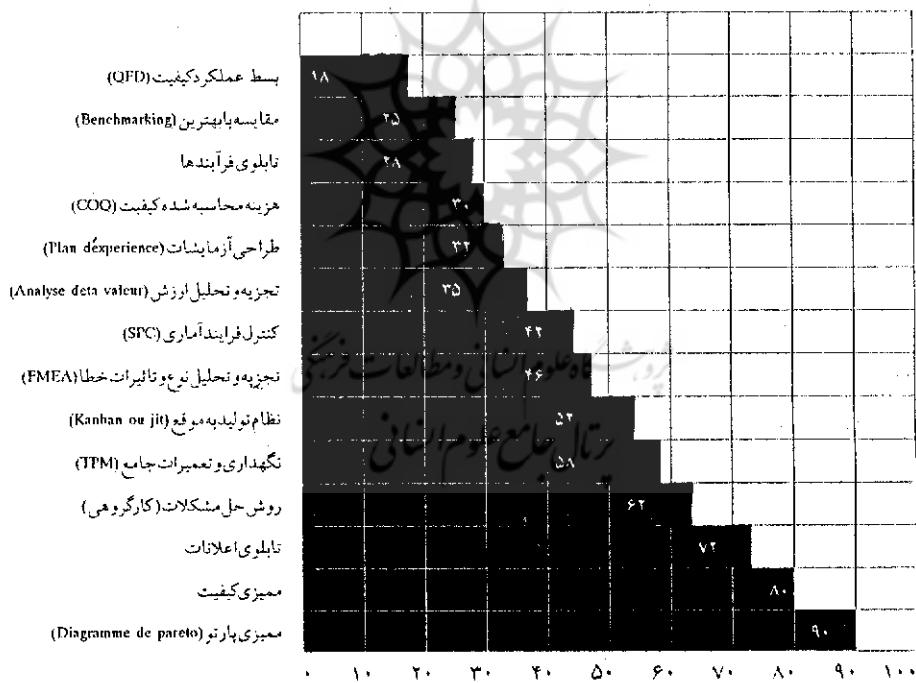
تصویر ۳:

۲-۳- ارزشهاي تعين شده برای ابزارهای مدیریت کیفیت در شرکتهای متوسط دهه هشتاد، برای شرکتهای مستلزم تلاش قابل ملاحظه‌ای در زمینه بهره‌وری بود، تلاش‌هایی که شرط ضروری رشد و رقابت گشته. بنابراین، امروزه برای ارزیابی و پایداری یک شرکت متوسط، نمی‌توان به آنالیز بیلان آن اکتفا کرد؛ بلکه باید علاوه بر آن، قادر به سنجش پیشرفت‌های تولیدی و جایگزینی آن در ارتباط با رقبایش بود. به عبارت دیگر، باید با ارزیابی کارآیی شرکت که بر مبنای آن، منابعش را اداره و تصمیمات لازم برای تولید را اخذ می‌کند، آشنا باشد (DIETSCH, 1997). در نتیجه، ابزارهای کیفیت، معروف امکانات عملی بکار گرفته برای حل مشکلاتی هستند که شرکت در طول عملکردش با آنها مواجه می‌شود، تعیین ابزارهای فوق، یک عملکرد استراتژی انتخابی توسط شرکت می‌باشد. این ابزارها، به منظور دادن اطلاعاتی دقیق در مورد رقابت یک

روش یا یک فرآیند و نیز مطابقت یک محصول در تولید بکار می‌رود. همچنین ابزارهای مذکور، به ما امکان پیش‌بینی نتایج فرآیندها و نیز فراهم ساختن امکانات لازم را به واسطه کاهش ریسکها می‌دهد. در واقع، ابزارهایی انتخاب و به مسئولین شرکتها مورد مطالعه پیشنهاد شدند. تصویر ۴، درصد استفاده شرکتها را از هر ابزار ارائه می‌کند.

تصویر ۴: درصد استفاده شرکتها از هر ابزار

از این تصویر درمی‌یابیم که ابزارهای بسط عملکرد کیفیت (QFD) در بین تکنیکهایی هستند که کمتر بکار برده شده‌اند (۱۸٪). همچنین، شرکتها توجهی خاص به دستاوردهای حلقه‌های کیفیت (۱۷٪) و پیگیری فروش (۲۵٪) ندارند. در این سطح، ۸۵٪ شرکتها به آموزش روشهای بهبود کیفیت به پرسنل اکتفا می‌کنند که برای کلیه بخش‌های مربوطه ضروری می‌باشد. به علاوه، تمام شرکتها، مقیاس عملکرد را توسعه دادند و برای پختن اطلاعات در مورد سیاست در پیش‌گرفته در کلیه سطوح، آمادگی دارند. این امر، کارکنان را قادر می‌سازد که وظایفشان را بهتر کنترل کنند و تلاش خود را در راه وصول به اهداف کلی شرکت با کاربرد ابزارهای مدیریت کیفیت فرآگیر، ادغام کنند. تحوّل عملکرد کیفیت، به دقت در طرح مسئله ثبت می‌شود. از این پس، نقش مسئولین شرکتها متناسب با نیازهای متغیر به واسطه تکنولوژیها، در تکاملی مستمر می‌باشد.

طبق این نگرش، حلقه‌های کیفیت فقط بخاطر قابلیتشان برای بهبود شناخت و انگیزش پرسنل در خصوص کیفیت و همچنین برای تسهیل انتقال مهارت‌ها، مورد قبول واقع شدند. در حقیقت، روش AMDEC (۴۶٪)، تابلوی اعلانات کیفیت (۷۲٪)، هزینه کیفیت (۳۰٪) و ممیزی کیفیت (۸۰٪)، کاببان یا نظام تولید به موقع (۵۲٪) و نگهداری و تعمیرات جامع (۵۸٪) برای نقشیان در کسب پیشرفت‌های حاصله، مقبول شدند. تجزیه و تحلیل ارزش (۳۵٪) و کنترل فرآیند آماری (۴۲٪) مشاهده می‌شود. در واقع کارآیی و اجرای ابزارهای کیفیت فرآگیر، معرف برترین عامل بالقوه برای بهبود توسعه این مفهوم هستند.

مسئولین شرکتها، با استفاده از ابزارها، توقع تأثیر مستقیم روی بهبود رقابت شرکت را ندارند، بلکه افزایش همکاری پرسنل را در راه اهداف شرکت (شرط اصلی رقابت آن) انتظار دارند. اجرای ابزارهای کیفیت به پرسنل، امکان مرتبط بودن، مورد احترام قرار گرفتن و شناخته شدن را می‌دهد. احترام به پرسنل، شرط تحولات و نوآوری در شرکت می‌باشد.

۴- ارزش‌های تعیین شده ماهیّت تحولات حاصل از کیفیّت در شرکت‌های متوسّط پیش از این، وظایف اصلی مفهوم کیفیّت را برای گسترش همکاری، بهبود روابط و شرایط محیط کاری مطرح ساختیم. در واقع، مدیریت، شامل مجموعه‌ای از عملیّات در جهت بهبود اعمال، رفتار و نورمه‌ای است که اثربخشی شرکت را تقویت می‌کند. مدیریت، تلاش بر یکپارچگی پرسنل یک شرکت، بر مبنای ایدئولوژی واحدی دارد. ایدئولوژی مذکور را می‌توان به عنوان سیستم سازماندهی شده‌ایده‌ها و ارزش‌ها توصیف کرد (DENFELD, 1997). به چه طریقی این ارزش‌های مختلف در شرکت ظهور می‌یابند؟ برای رسیدن به نتیجه، به ماهیّت تحولات در بطن شرکت‌های متوسّط، توجه می‌کنیم. در مورد هر یک از عوامل ذکر شده، ما از مسئولین شرکت‌های مورد نظر خواستیم مشخص کنند که آیا بهبودی حاصل شده یا خیر.

در ۷۵٪ شرکت‌ها، بهبود انگیزش کاری و توجه بیشتر پرسنل به کار و در ۴۲٪ موارد، افزایش احساس تعلق به شرکت ذکر شد. این بازسازی در شرکت‌ها، به واسطه کاهش سلسله مراتب، افزایش مسئولیت‌های پرسنل و کارهای گروهی بیشتر، صورت گرفت. اکثر شرکت‌ها، تغییری در برنامه‌های آموزشی (۱۰٪)، ارتباطی (۶۰٪) و در نحوه عملکرد مدیریت مشارکتی (۶۲٪) ثبت کردند. هزینه آموزش پرسنل هر چقدر باشد، با توجه به بزرگی شرکت، افزایش می‌یابد. به نظر می‌رسد که اکثر شرکت‌های متوسّط موردنظر، تلاش بر اطلاع‌رسانی و آنالیز محیط شرکت دارند و نتایج مالی تصمیمات‌شان را ارزیابی می‌کنند. آموزش پرسنل از اهمیّت ویژه‌ای برخوردار است. روش کیفیّت، اهداف موردنظر و مطلوب شرکت را مشخص می‌کند.

۳- شاخص‌های مهم تحقیق

نتایج آنالیز توصیفی، شناخت مدیران شرکت‌های متوسّط از مفهوم کیفیّت و نیز اجرای فرآیندهای مدیریت کیفیّت فراگیر، به ترتیب زیر مطرح شدند.

۳-۱- آنالیز کلی نتایج

طبق نتیجه این تحقیق، اکثر شرکتهای متوسط اذعان می‌کنند که مدیریت کیفیت را تحت کنترل دارند. این شرکتها از مجموع ابزار و روش‌های مدیریت فوق استفاده می‌کنند (۴۸٪)، تعدادی از آنها هم اظهار می‌دارند که اقدام به اجرای کار مدیریت مشارکتی کردند: یعنی اطلاعات رسانی به پرسنل و آموزش آنها، تشکیل گروه تحقیقاتی و گروه حل مشکلات (۶۲٪)، اما تعداد اندکی از شرکتها موفق می‌شوند نتایج دستاوردهای موردناظر از روش مدیریت مشارکتی را محاسبه کنند (۱۷٪) و بنابراین، روی عناصر کیفی نظیر افزایش اعتبار شرکت تأکید می‌کنند.

تمایل شرکتهای متوسط به برخورداری از سرویس کیفیت، می‌تواند همانند نیاز و توانایی کنترل بهتر مدیریت شرکت، در مقابل پیچیدگی روبه افزایش سیستم تولید تعییر شود. همچنین وجود عملکرد کیفیتی تخصصی، هماهنگی را در بین سرویسهای مختلف تقویت می‌کند. امروزه، برای آن که خود کنترلی تأمین کنندگان و گزارش ارزیابی معتبر باشند، اکثر شرکتها، برای دستورالعملهای کیفیت، بیش از مکتوبات سنتی قدیمی، ارزش قائل هستند. چرا که با گذر از هماهنگی بازار به هماهنگی صنعتی، در کلیه شرکتها، ارتباط کتبی، جای خود را به نگارش نظامنامه کیفیت داده است. به طور خلاصه، «نظامنامه کیفیت»، ابزاری عمدۀ برای برقراری اصل انضباط بوده که برای هماهنگی‌های صنعتی الزامی می‌باشد.

در مورد روش‌های جستجوی بهبود کیفیت که نه در زمینه فعالیتهای اجباری، بلکه در فعالیتهای اختیاری ثبت می‌شوند، ملاحظه می‌شود که ۷۸٪ از شرکتها، به دقت اهداف سیاست کیفیت را مشخص کرده‌اند. این شرکتها اظهار می‌دارند که حداقل یک بار در سال، گرد هم می‌آیند تا اهداف عملیاتی کیفیت را توصیف و مشخص کنند. ارتباطات سازمان یافته‌ای بین عملکردهای مختلف شرکت وجود دارند که بر اساس بزرگی شرکت افزایش می‌یابند. در مورد روابط بیرونی شرکت، ۷۰٪ آنها با مسئول کیفیت شرکتهای دیگر و ۳۷٪ با سایر مؤسسات و سازمانها، در ارتباط می‌باشند. انتظار شرکتها

از حمایت دولت، متعدد اما در اغلب موارد، حاکی از شناخت محدود و مبهم از حمایت دولت می‌باشد. بدون شک، این وضعیت مرتبط با مشکلات دسترسی به اطلاعات در جو حاکم بر شرکت (محیط کاری) برای پخش ابلاغها و پیامهای دریافتی می‌باشد. الزامات شرکتها در مورد حمایتهای دولتی، پیرامون چند محور می‌باشد:

* دسترسی مستقیم به اطلاعات مربوط به کیفیت و حمایت دولت؛

* تقویت ارتباط بین نماینده‌های سازمان دولتی و شرکتهای خصوصی و نیز پیگیری مشکلات تک‌تک شرکتها؛

* کاهش روند و تشریفات اداری؛

* قبول و یکسان نمودن گواهینامه‌های ایزو ۹۰۰۰ در سطح اروپا.

در این شرایط، جنیش کیفیت فرانسه و مؤسسه استاندارد (AFNOR) به عنوان بهترین مکان تبادل اطلاعات و معروفی عملکرد کیفیت در سطح ملی و بین‌المللی شناخته شده‌اند. مادامی که ارزش بازدهی شرکتها رو به افزایش است، به این صورت که بازار مشترک اروپا، شرط موفقیت شرکتهایی می‌باشد که بیش از پیش با یکدیگر به داد و ستد پردازند. در رابطه با پیشقدم بودن بازار مشترک اروپا به نفع این شرکتها، کمیسیون اروپا در نظر دارد با برقراری ارتباط بین شرکتهای منطقه‌ای پیشرفته با شرکتهایی که کمتر پیشرفت کرده‌اند، از گسترش شبکه‌های شرکتها حمایت کند. به علاوه، کمیسیون مزبور حاضر به حمایت مالی از فعالیتهایی است که هدفشان تشویق به ادغام شرکتهای متواتر در شبکه تولید یا توزیع (مثلاً در زمینه خرید) باشد. این نوع شرکتها از یک سو، به عنوان عامل کلیدی رقابت و از سوی دیگر، یکی از عناصر عمده توسعه اقتصادی و کار در اروپا در نظر گرفته شده‌اند (PRAS, BOUTIN, 1995).

۲-۳- تفسیر نتایج

نتایج این پژوهش، از دو جهت، مهم هستند:

* بیلان اقتصادی و اجتماعی مفهوم کیفیت در اکثر شرکتها، مثبت اعلام می‌شود،

روشهای اجباری و تحمیلی توسعه شرکتهای بزرگ، در قالب گواهینامه ایزو ۹۰۰۰ تجلی می‌یابند؛ بنابراین، روشهای فوق که فقط می‌توانند به اهدافی محدود پاسخگو باشند، باید در قالب یک سیاست کلی تربای ایجاد انگیزه در پرسنل مطرح شوند.

* برای اجرای بهتر و حداکثر کارآیی مفهوم کیفیت فراغیر، پیگیری مداوم، واقعی و نیز بهبود سازماندهی بخصوص بهبود سیستم مدیریت منابع انسانی، نیاز است.

فرضیه‌های دیگری هم آزمایش شدن، اما با درنظر گرفتن مذاکرات کونی در مورد خطمشی کیفیت، دو فرضیه قابل توجه می‌باشند.

طبق اولین فرضیه، شرکتهایی که یک سیستم کنترل کیفیت فراغیر را به اجرا گذارده‌اند، بهتر از شرکتهایی که چنین سیستمی در آنها پیاده نشده، به اهدافشان دست می‌یابند. در نتیجه، شرکتهایی که فقط سیستم تضمین کیفیت را پیاده می‌کنند، بهتر و مؤثر اهدافشان را متحقق می‌سازند.

بر اساس فرضیه دوم، مؤثر بودن ابزار در اختیار سرویس کیفیت، در ارتباط با تعهد مدیران است. طبق این فرضیه، در صورت حمایت مدیریت، امکان دستیابی به اهداف، بیشتر است (LIOUVILLE, 1992).

شرکتهای متوسط قبل از هر چیز، باید پرسنل خود را در تغییر رفتارشان یاری دهند، چرا که مقاومت در برایر تغییر، با بخشنامه و دستورالعملها از بین نمی‌رود و در مقابل، رقابت با شرکتهای پیشرفته بی‌فایده می‌باشد. در واقع، «تلاش»، بر یادگیری ارجحیت دارد، چون برای تداوم شرکت باید خود را هماهنگ کرد. هماهنگی با تغییرات، مختص انسانها است؛ زیرا در غیر این صورت، از بین می‌روند. رفتارهای ما با تأکید روی انضباطی که زندگی را تعیین می‌کنند، آینده ما را شکل می‌دهند.

به همین علت، شرکتهای متوسط باید زمینه بهبود کیفیت را برای همه پرسنل فراهم سازند؛ کارکنان شرکت باید قادر باشند اطلاعات و مسئولیت لازم را به سایر اعضا بدهنند تا همه، خود را در کار سهیم بدانند. بنابراین، باید سه نیاز اساسی پرسنل را تأمین کرد: نیازهای دانستن، توانستن و خویشتن‌یابی. تأمین این سه نیاز، تقریباً به اندازه تأمین

نیازهای جسمانی، ضروری می‌باشد. کسی که این نیازهاییش تأمین نشده باشد، به گونه‌ای، مخالفتش را ابراز می‌دارد و SERIEYX (1991) آن را «بی‌اعتنایی صفر» می‌نامد. احترام به شخصیت، نه تنها پرسنل، بلکه باید مشتریان و تأمین کنندگان را نیز دربر بگیرد. احترام به شخصیت دیگران که در واقع ارزش قائل شدن برای آنها، توجه به آنان، اقدام لازم برای حل مشکلاتشان و نیز قدرشناسی نسبت به آنها می‌باشد. عدم احترام به همان اندازه که روی یک مسئول عالی رتبه سلسله مراتب تأثیر منفی می‌گذارد، روی یک کارگر فراموش شده در کارگاه هم همان اثر را دارد (DE FOURNAS, 1997). تاکنون شرکتها، سندیکاهای دولتها در بین این سه نیاز، تنها روی نیاز مادی کار کرده‌اند: نیاز «دارندگی» که با افزایش حقوق، سعی بر تأمین آن شده. اما تأمین صرف این نیاز، مشکلی را حل نمی‌کند، زیرا نیاز فوق هرگز سیراب نمی‌شود. پژوهش در زمینه جامعه‌شناسی ثابت می‌کند که قسمت عمدی‌ای از رضایت، درگرو احترام و اعتمادی که به هر شخص برای وضعیت کاری اش می‌شود و سهیم بودن در اهداف شرکت است. اکنون، زمان پرسش از پرسنل در مورد جوایز داخلی شرکت، جهت کیفیت و انتظارات اریاب رجوع، انواع خدماتی که می‌شد ارائه گردند، شناسایی نقاط ضعف و قوت شرکت در مورد بازار و رقابت می‌باشد. به واسطه این شناخت پریار و مشترک، «پرسنل»، عاملی برای حرکت و پیشروی می‌گردد. چنین روش شناخت و ارزیابی، اطلاعات با ارزش و دقیقی را برای توسعه بهتر و بیشتر منابع انسانی و نیز اهرم قوی انگیزه بخشی را در جهت حذف عملکردهای نادرست آشکار می‌کند (LE YOUDÉC, 1996).

به علاوه، شرکتهای متوسط باید بیش از پیش، در جایی که نوآوری ایجاد می‌شود، در کارگاهها و همچنین در دفاتر، مهارت‌ها را با هم ادغام کنند. این مسئله، نوع دیگری عملکرد را بخصوص با ساده‌تر کردن سازماندهی ای که نه فقط یک هدف، بلکه نتیجه رقابتی بزرگتر و آزادی عمل بیشتر هر فرد در محل کار می‌باشد، در بر می‌گیرد. کلیه شرکتها باید به گونه‌ای دیگر به اعمال قدرت پردازند، تحولات در سطح سلسله مراتب واسطه‌ای را پذیرند و نیز در این زمینه، برخی نظریات ستئی را کنار بگذارند.

در مقابل این تحول ضروری، مهمترین مسئولیت مدیریت، تعیین و ارائه جهتی است که شرکت در آن پیش می‌رود و نیز اراده موفقیتی می‌باشد که باید در هر یک از بخشها ایجاد انگیزش کند. بنابراین، ارزش خاصی وابسته به کیفیت وجود ندارد، بلکه ترجیحاً ارزش خاص وابسته به یک سیستم مدیریت، در کلیت آن، مورد نظر است. ما سه مورد ضروری را در این زمینه متمایز می‌سازیم: «وضوح» یعنی تسهیل جریان اطلاعات؛ «اعتماد» که افراد بدون آن نمی‌توانند مسئولیتی بپذیرند و این مورد اخیر احتمال خطأ را هم در بر دارد و بالاخره «احترام به اشخاص» در هر رده سلسله مراتب که باشند، به این ترتیب، باید از «مدیریت کیفیت»، به «کیفیت مدیریت» پرداخت.

نتیجه‌گیری

طبق نتایج بررسی‌های تجربی مدل، مفهوم کیفیت فراگیر به خوبی در شرکتها رواج یافته و ریسکهای آن نیز توسط شرکتها بخش صنعتی مانند شرکتها متوسط دیگر درک شده‌اند. همچنین ۸۳٪ از شرکتها پاسخ دهنده به پرسشنامه‌ها، اظهار می‌دارند که از یک سیاست کیفیت فراگیر بخوردارند. این شرکتها بر این تصورند که انتخاب اصول سیاست فوق، امکان تضمین کیفیت توزیع و در نتیجه، رضایت کل مشتریان را در رقابت می‌دهد. بنابراین، رضایت مشتری توسط سرویس کیفیت در نظر گرفته شد. در پایان، موقفيتهای حاصل از کیفیت فراگیر در شرکتها متوسط، محسوس می‌باشند و می‌توانند برای حمایت از فلسفه آن بکار گرفته شوند. اگر چه شرکتها متوسط به ابزار کیفیت توجه دارند و آنها را مورد استفاده قرار می‌دهند، ولی تعداد کمی از آنها به روش‌های سازماندهی شده‌ای که ما را به ابزار مدیریت شرکت مجّهّز کند (پی‌گیری تجاری، محاسبه هزینه حاصل از کیفیت و توسعه مدیریت مشارکتی) دست می‌یابند. پژوهش ما، امکان بهبود وضعیت فوق را با درنظر گرفتن چندین عامل می‌دهد: نظر به نوین بودن اغلب این روش‌ها، تکامل و معمول شدن این مفهوم، فشار رقابتی‌ای که شرکتها را به پذیرش آن مجبور می‌کند، حمایتی که توسط سیاستهای کیفیت فراگیر از مفهوم مذکور می‌شود، از این پس، عملًا برگشت ناپذیر هستند.

در نتیجه، روند کیفیت در شرکتها کوچک با همان روش شرکتها بزرگ، گسترش می‌یابد. شرکتها متوسط، شرکتها بی‌هستند که با چند اصل خاص، مشخص می‌شوند: اهداف آنها، اهداف مدیر می‌باشد و مستقیماً از شناخت نسبت به محیط کار حاصل می‌شود. این شرکتها از ساختاری انعطاف‌پذیر برخوردارند و در کیفیت، به جستجوی اعتبار و رسمیتی می‌پردازند که برای مشتری‌های بالقوه جاذبه داشته باشد. همچنین شرکتها متوسط می‌توانند بدون نیاز به شرکتها بزرگ، در روند کیفیت فراگیر متعهد شوند و قبول مسئولیت کنند، زیرا این مدیر است که یک نیاز را در می‌یابد یا استراتژی اشاعه را بر مبنای اعتبار کیفیت و همچنین کیفیت فراگیر در نظر می‌گیرد. نتیجه اجرای چنین روشی در شرکتها متوسط باید هدف کلیه پرسنل باشد تا شرکت به موفقیت دست یابد (GUILHON et WEILL, 1995). با وجود این، می‌توان نتایجی چند از کاربرد روش کیفیت را در روندهای کلیدی شرکت اعلام کرد:

* ضرورت یافتن امکانات جدیدی برای بهبود و پیشرفت شرکتها امری ثابت و شناخته شده است. با این وجود، تحول و انتقال این ضرورت، به یک برنامه بهبود سازماندهی شده و سودمند، رقابت و مبارزه‌ای است که کمتر سازمانی در آن موفق می‌شود و اغلب سازمانها حتی آن را امتحان هم نمی‌کنند. رقابت در گرو یا فن روش بهتر برنامه‌ریزی و اجرای یک برنامه بهبود مستمر است.

* برای شروع و پیشرفت سریع سازمان، برنامه‌ای که تحت فرم خاصی آماده نشده باشد، ضروری است؛ چراکه اصولاً برنامه‌ریزی شرکت نباید به فرم خاصی آماده شود. این برنامه، باید برای کلیه پرسنل قابل فهم باشد، در کل سطح سازمان پخش شود و اهداف تعیین شده و واضحی را از همان ابتدا، مطرح کند. به علاوه، برنامه فوق باید معتبر، مداوم و مناسب برای یادگیری باشد و اینها جزوی از رقابت هستند! در نتیجه، ترکیب یک روند کیفیت فراگیر، تعیین شده و معیارهای منضم به سایر متداول‌زیها، امکان بهبود و همکاری سرویس‌های مختلف را می‌دهد. همچنین، شرکتها مختلف می‌توانند بهترین ایده‌ها و روش‌های اجرای کیفیت و نیز رضایت اریاب رجوع را با یکدیگر ادغام کنند.

منابع و مأخذ

- ANSARI, M. (1998). "La certification ISO 9000 dans les entreprises: entre nécessite et contraintes", Colloque international, "Les décisions sous contraintes", Université de Caen, 26-27 novembre.
- BELLEY, J.G. et A. BILLETTE (1995). "Les PME et les risques de la sous-traitance industrielle à l'heure de l'assurance qualité", Revue internationale PME, vol. 8, n° 2, P. 49-77.
- BONNET, E. (1994)." Analyse sociologique des actions qualité dans l'entreprise industrielle." Des visions indigènes en représentation, Thèse de doctorat, Paris X-Nanterre.
- DE FOURNAS, F.X. (1997)." Vous avez dit qualité", Revue de banque, n° 580, p. 44-46.
- DEMING, W. E. (1991), "Hors de la crise", Paris; Economica.
- DENFELD-WOOD, J. (1997). "La structure n'explique pas tout, l'Art du management", Les Echos, vendredi 28 février et 1er mars.
- DIETSCH, M. (1997). "L'efficience: un nouvel outil de mesure des performances", Revue de banque, n° 586, novembre, p. 52-55.
- EFQM (1996), "Cahiers d'auto-évaluation", Rapport de la Fondation Européenne pour le

- Mangement de la Qualité, Bruxelles.
- ESPOSITO, E. et M. RAFFA, (1992). "Qualité et sous-traitance dans l'industrie italienne: quelques résultats d'une étude empirique", Revue internationale PME, vol. 5, n° 2, P. 57-82.
- GÈLINIER, O. (1993). Stratégie de l'entreprise et motivations de l'homme, Paris, Les Éditions d'Organisation, p. 165.
- GUILHON, A. et M. WEILL. (1995). "Démarche qualité: de la stratégie d'adaptation aux processus stratégiques de changements dans les PME". Résultat d'un test empirique, Communication de la 51 conference AIMS, Lille, mai.
- IGALENT, J. (1992). "Image de la gestion des ressources humaines dans le discours de la qualité", Colloque de l'AGRH, Lille, novembre, p. 143-161.
- LEFEBVRE, E. et M. BOURGAULT, (1996). "Performance à l'exportation technologique dans les PME manufacturières", Revue d'économie industrielle, n°77.
- LE YOUDÉC, M.H. (1996). "Qualité et motivation: quels facteurs clés, quels points d'impact", Annales des mines, avril-mai, p. 86-92.
- LIOUVILLE, J. (1992), " Gestion de la qualité dans la phase de conception des produits en Allemagne", Analysede la SEDEIS, n°90, p. 33-37.
- MARTIN, Y. (1992), "La sous-traitance au Québec", Centre d'études en administration internationale (CETAI), Montréal, École des Hautes Études commerciales, p. 195-198.
- NEUVILLE, D. (1996). "La qualité en question", Revue française de gestion, n°108, mars-avril, p. 37-48.
- PRAS, B. et A. BOUTIN, (1995), Les Euro-PMI, Paris, Economica, 224 p.
- SERIEYX, H. (1991). "Le zéro mépris", Paris, Inter Éditions, 233 p.